

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, Iaktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchner-né felveteli és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetmények és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

IV. évfolyam.

Vasárnap 1895. évi szeptember 15-én.

37. szám.

Versecz 1895. szeptember 12.

I.

Városunk egyik legrégebbi egyesülete, „Versecz és vidéke társasköre“ felett meghúzták a halálharangot, a mennyiben a háromszor összehívott utolsó közgyűlés kimondotta az egylet feloszlását, s a mult csütörtökön délután kótyavetyére kerültek ütött, kopott bútorai s egyéb felszerelése is.

A társaskör volt — és nincs többé.

Az árverésen befolyt összegből kifizetik az adósságokat (a melyek különben nem éppen sokra, talán csak vagy 150 frtra rúgnak) s a felmaradt pénzből ösztöndíj alapot létesítenek magy. kir. állami főreáliskolánk szegény sorsu, de szorgalmas tanulói számára.

Ennek az ösztöndíj alapnak megteremtése azon egyik fényes sugár, a mi a néhai társaskörből megmaradt s a miért kegyelettel fogják emlegetni: — a másik pedig az, hogy egy időben kebelébe fogadta azon verseczi hazafias elmeket, melyek a jelenlegi előnyösen megváltozott viszonyok előkészítésén és létrehozásán annyit fáradoztak, de a társaskört a különféle gátló akadályok miatt, soha sem tudták olyanná tenni, a minővé akarták, — s valjuk be öszintén — a néhai, husz esztendő multja alatt sohasem felett meg teljesen hivatásának és a hozzá fűzött reményeknek.

Sokszor és sokan vállalkoztak rá városunk előkelő és számottevő férfiai közül, hogy a társaskörbe lelket öntenek, renováják — de a vállalkozás soha sem sike-

rült, mert a különféle gondolkodásu elmeket nem lehetett összetartani. Zavaros viszályok közt született és annak átka folytonosan kísértett egész fenállása alatt.

A néhai társaskör a hetvenes évek közepe táján, a „hires verseczi markodás“ idejében keletkezett, mint az akkor fenálló „Polgári Kaszinó“ ellenlábas.

Első éveiben majdnem tisztán politikai célokat tűzött ki maga elé s tagjai közt nem csak túlnyomólag hivatalnokok, hanem független polgárok is feles számmal valának s ez időben a társaskör sokszor vehemens ütközeteket folytatott a polgári kaszinóval, mely szintén politikai színezettel bírt s inkább a nemzetiségeknek volt tanýája s az akkori ugynevezett városi pártnak központja.

A társaskör szerencsésen megbuktatta a kaszinót, s mint ilyen egyesület maga lett az úr a csárdában.

Versecz városának akkori belélete nagyon is hasonlított abban az időben a csárdához. Duhajkodott itt majdnem mindenki. Nem volt sem rend, sem tekintély. Városi közgyűléseket nem igen tartottak. Nemzetiségi és pártviszály dühöngött. Volt bor és pénz elegendő. Folyt is mind a kettő. A polgárság fulladozott zsírjában, de a városnak mindig üres volt a kaszszája. A fel nem függesztett hivatalnokok (ilyenek édes kevesen, alig egy páran valának) tanítók folytonosan perelték a várost fizetésükért, egymást érte a végrehajtás. A magyar országgyűlésnek külön törvényezikket kellett hozni Versecz városáért, (nem irták össze

a választókat) tejhatalmu kormánybiztosként működött a vaskezü Hertelendy — és csodálatos, de igaz, hogy azon időben élte fénykorát a társaskör.

Helyisége (az Andrássy sétányon a Strach, majd pedig a Rozmanitz-féle házakban) alig bírta befogadni a tagokat, egymást érték az estélyek, s a mit most már felemlíthetünk — nagy hírok volt a vidéken is azoknak a híres „csöndös“-öknek, melyek falai közt folytak le.

Az egylet tagjai azonban már akkor is ugyanabban a betegségben sinlödtek, mint az utóbbi években. Tagdíjat nem igen szerettek fizetni, s a kör nem egyszer került veszélyes válságok közé, de mindig akalt pár ember, a ki kihuzta a hinárból.

A nyólczvanas esztendőben néhai Ó-Moraviczai Heinrich Nándor nagybirtokos elnöksége ideje alatt legrendezettebbek voltak a viszonyok. A jelenlegi Frisch-féle (előbb Lazarovits ház) ház első emeletén pompás táncsterme is volt. Vagyoni viszonyai rendbe jöttek.

Az utóbbi 5-6 esztendő azonban már szomorú vegetálás volt. Érett, de férges gyümölcs lett a körből, le kellett hullania.

És miért?! Mert szervezete éppen nem illett már bele Versecz előnyösen megváltozott társadalmába.

Jelenlegi viszonyainknak olyan kör, mint a néhai társaskör volt, teljességgel nem felel meg. Átalakítani nem lehetett a régi tradíciók miatt. Sajnosan kell bevallanunk, hogy jelen körülményeink közt a teljes feloszlás volt a leghelyesebb eljárás

TÁRCZA.

Születésnapra

Bándor bácsinak.

Levelet akartam küldeni messzire,
Köszöntő soraim, mely neked elvigye
S a míg ráhajoltam a fehér papírra,
Gondolataim közt nem jött szó a tollra.
— Semmi szó a tollra!

Eszembe jutott sok édes, bájos emlék,
A mik az én szívem a tiédhez fűzték,
A hála, a melylyel forrón ölelünk át,
A ki mindnyájunknak édes atyja voltál,
— Te voltál, te voltál!

S míg az érzés lassan szívemet átfogta,
Forró könnyesep gördült a levélpapírra,
S éreztem, hogy nem kell ehhez semmi szó ma,
A mit én akartam, mind meg van az írva,
— Megírva, megírva!

Ergane.

A gyerekek.

— Elbeszélés. —
(Vége.)

Hát bizony az leány volt.
Mihály vitéz erősen köszörülte a torkát,
mint aki szóra készül, mikor a leányhonvéd
gyöngye, reszkető és röstelkedő hangon újra
megszólalt:

— A fejem szédül, a jobb karom nem bírom mozditani s a baloldalam vérzik. Ég a seb nagyon.

— Ahá, értem, — morgott Mihály — kardlapvágás érte a fejét, az elkábitotta, az oldalát egy kósza golyó zsuroolta, vállára pedig rataposott a ló. No hál'istennek — szólt aztán haragosan, — ez mind nem olyan nagy baj, csak jönne már valami kirurgus, aki folszedetne bennünket. Hanem hát, azt akarnam kérdezni . . . szeretném tudni . . . azaz hogy voltaképen . . .

— Tudora, mit akar kérdezni Mihály bácsi — vágott szavába a leányhonvéd, — azt ugy-e, hogy mi vagyok én tulajdonképpen: fiú-e vagy leány?

— Leány vagyok, Mihály, leánya a réthalmi földesurnak, Csorvay Adámnak.

— Tyhú, lánczos lobogós! Hiszen ismerem a nagyságos urat! De hát, az istenért, mi jutott eszébe a . . . a . . . nagyságos kisaszszonyoknak?

— Nevezzen csak úgy mint azelőtt, Mihály „öcsémnek“.

— De már, engedelmet kérek, tudom én mi a böcsület! . . . O, én vén számár, hogy is nem vettem észre ott a sorozásnál. De ugy beszélt a kisasszony, mint egy viczispán, hat ki gondolta volna!

— Jól van ez így, Mihály! Tudtam én jól, hogy mit csinálók. Aztán okom is volt reá. Ugy történt a dolog, hogy az én völegényem uhlánus-főhadnagy a császáriaknál. Magyar születésű ember, aki a bécsi katonaiskolából került a császári seregbe. Mikor kiűtött a szabadságharcz, irtam neki, hogy tegye azt, a mit minden becsületes hazafi: jöjjön a hazát védelmezni. Nem jött haza, azt felelte, hogy eskuje köti a császárhoz. Jól van, gondoltam magamban, ha te nem teljesíted a kotelességedet, mint férfi, megteszem én, mint gyöngye leány. A többit tudja Mihály bácsi.

— Tudom, tudom, — morgott Mihály örmester, — fekomadta, hol is volt akkor a szemem! . . . Hanem hiszen csak kapnám meg azt a póznahajítót . . .

— Pszt! nem hallja, Mihály, mintha lovaság közelednék?

Mihály fölkelte és hallgatózott.

— Csakugyan, — mondá kis vártatva — s épen errefelé tartanak.

A csapat balra tőlük az országoton vo-

Teljesen új alapokra fektetett kaszinóra van nekünk szükségünk, s hogy az meg is lesz, arról biztosít városunk újonnan fel-lendült társadalmá.

Hogy és mi módon kell eljárunk, arra is rátérünk legközelebb. — Y.

Városunk virilistái.

A legtöbb adót fizetők névsora követke-zőleg allapittatott meg városunkban:

	frt. kr.
1. Andrejevits G., ker. kam. tag (kétsz.)	988.82
2. Dr. Seemayer Károly, ügyvéd (kétsz.)	901.14
3. Spatariu Vladimir, ügyvéd (kétsz.)	777.—
4. Dimitrijevits Nekt., püspök (kétsz.)	761.76
5. Dr. Kormos B., kir. jegyző (kétsz.)	727.90
6. Stojcsev Milan, földbirtokos	720.02
7. Herczog József, gyógyszer. (kétsz.)	657.94
8. Czveics György, ügyvéd (kétsz.)	618.04
9. Báró Baich Milos, háztulajdonos	607.72
10. Adler Miksa, borkereskedő	601.35
11. Mladenovits V., ügyvéd (kétsz.)	600.28
12. Zoffmann Sándor, sörfőző	585.—
13. Andrejevits Aron, kereskedő	569.15
14. Obradovits Kosta, háztulajdonos	543.75
15. Frisch Gyula, szeszgyáros	540.18
16. Radak István, ügyvéd (kétsz.)	494.20
17. Matheits Demeter, fakereskedő	483.11
18. Georgievits Milan, kereskedő	481.51
19. Stefanovits Koszta, kereskedő	459.56
20. Grecsarsky K., ügyvéd (kétsz.)	458.38
21. Dr. Ilijcs Sándor, ügyvéd (kétsz.)	455.32
22. Morlin J., keres. kam. tag (kétsz.)	454.12
23. Kuncze József háztulajdonos	453.32
24. Sternberg Jozsef, vállalkozó	453.13
25. Hofmann Károly czukrasz	451.19
26. Hemberger B., ker. kam. tag (kétsz.)	438.04
27. Dr. Demetrovits M., orvos (kétsz.)	434.22
28. Tokics J. W., bérlő	433.23
29. Rittinger Ede, szerkesztő (kétsz.)	433.—
30. Frisch Hugó, kereskedő	432.22
31. Nedelykovits Lyuba, kereskedő	409.73
32. Berntasky Géza, háztulajdonos	408.08
33. Dr. Jovanovits G., orvos (kétsz.)	398.86
34. Schulz Lénart, háztulajdonos	395.88
35. Zoffmann János, háztulajdonos	383.18
36. Glückmann David,	381.90
37. Alexandrovits Nika, kereskedő	377.24
38. Thier Antal, földbirtokos	368.82
39. Petrovits György, földbirtokos	365.83
40. Müller Oszkar, gyógyszer. (kétsz.)	345.42
41. Gergecs Glischa, kereskedő	345.23
42. Dr. Haag Aladár, ügyvéd (kétsz.)	354.76

nult el. Pár perc múlva már beszélgetésüket lehetett hallani.

— Németek. Legyünk csendesesen — sugta oda szomszédjának Mihály s csakugyan a felhomályban ki lehetett venni, hogy dzsidások a lovasok. A másodmagával elől lovagló tiszt, mikor a mi sebesültjeink irányába értek, német nyelven hangosan odaszólt társához:

— Itt ma erős nap lehetett. Sok drága jó vér ment veszendőbe.

A leányhonvéd erősen megrázkódott a s reszkető hangon odasugta az őrmesternek:

— Ez ő, a vőlegényem. Vedrey Kálmán uhlánus-főhadnagy.

A vén Mihályt elfutotta a méreg, oldalához kapott, mintha a kardját keresné, s önkénytelenül elkiáltotta magát:

— Megölöm!

— Hollá . . . ki beszélt itt? — hangzott magyarul az országoton lovagló tiszt ajkáról, a ki rögtön befordította lovát a hang irányába, s visszakiáltott a csapatjához: „Lámpát ide. Hadnagy ur, csak vezesse tovább a csapatot.”

Mihály észrevette, hogy egy kissé elhamarkodta a dolgot, de már nem lehetett segíteni.

A tiszt két uhlánussal közeledett feléjük, míg a csapat tovább lovagolt, s leszállt lováról.

— Ha sebesült van itt, szóljon. Segélyt nyújtunk.

A leányhonvéd vékony, lány hangja felelt a felszólításra:

— Vedrey Kálmán, főhadnagy ur, itt vagyunk.

Az uhlánus-tiszt megdöbbsent az ismerős hangra s neve hallatára, gyorsan a hang irányába lépett.

— Irma! . . . Szentséges egek, te itt? . . . kiáltott föl a főhadnagy és térdre hullott a sebesült mellé.

— En sebesült honvéd vagyok s önnek ellensége! — felelt vissza büszkén a leány.

A főhadnagy eltakarta arcát kezeivel.

Póttagok:

	frt. kr.
1. Dr. Miloszavlyevits G., ügyv. (kétsz.)	339.71
2. Hofmann Rezső, kereskedő	333.36
3. Nedelykovits Nika, kereskedő	327.97
4. Fischer János, földbirtokos	309.08
5. Deixner Antal, kereskedő	299.84
6. Milleker Lajos, szállódatulajdonos	291.42
7. Breinich Sebestyén, földbirtokos	288.79
8. Kadics György, ügyvéd (kétsz.)	284.82
9. Jovanovics Milán, földbirtokos	274.18
10. Petrovits István, földbirtokos	273.58
11. Hahn Ignác, kereskedő	273.20
12. Fuchs János, kereskedő	266.27

NAPI HIREK.

József főherceg ö csász. és királyi Fensége városunk közigazgatási bizottságának részvéttáviratára a következő sürgönyt intézte főispánunkhoz:

„Fogadja Méltóságod, valamint a velem érző közönség legbensőbb hálámát atyai szívemnek jóltevő részvétükért József főherczeg.”

Esküvők és eljegyzések. Truczsa Döme helybeli kir. aljárashiro kedves leányát Gizella k. a. a múlt hétfőn vezette oltárhoz Dr. Popescu Emil brassói főgymnáziumi tanár. — Friedmann Olga k. a. pedig kedden esküdtött örök hűséget Bernhard Lipót budapesti kereskedőnek. — Koszirovits Iván városi aljegyző gyűrűt váltott Novakovits Emil verseczi nyug. járásbíró leányával Julia kisasszonnyal, — Wassischek János takarékpénztári könyvelő eljegyezte Seemayer Roza kisasszonyt. — Gratulálunk!

Törvényhatósági közgyűlés. [Városunk törvényhatósága f. hó 9-en tartotta meg rendes havi közgyűlését Rudnai Nicolits Sándor főispán elnöke alatt, ki az ülést megnyitván a napi rend előtt fajdalmas kötelességének ismeri utalni arra a nagy veszteségre, mely László királyi herczeg gyászos elhunytja által József főherczeg Ö fenségének családját és az uralkodó hazát érte, s azon általános élénk részvételre, melyet ezen esemény a egész országban előidézett. A törvényhatóság egyhangulag elhatározta, hogy József főherczeghez a magy. kir. belügyminiszter útján részvét feliratot intéz. Felolvastatott a m. kir. belügyminiszter azon rendelete, melylyel Weifert K.

Aztán fölkel, megparancsolta, hogy a vele jött két katoná vezesse oda lovat, s gyöngéden toltette reá a sebesültet.

— Amott a társam! szolt a leány s Mihályra mutatott, a ki fogait csikorgatva méregette dühös pillantásokkal a tisztet.

A tiszt ezután intett a vele jött katonának, hogy lovagoljanak a csapat után s jelentse, hogy a legközelebbi állomáson utoléri ő is őket.

Mikor a két katoná eltávozott, odalépett a leány mellé.

— Irma, vétettem ellened és hazam ellen, szolt remegő hangon — bocsáss meg!

— A kiontott honfivért nem lehet megbocsátani, az ön keze be van mocskolva örökre vele.

— Esküszöm, nincs! — kiáltott a főhadnagy — tegnap jöttem meg Olaszországból.

— Hát akkor lesz! — szolt a sebesült.

— Soha!

— Az imént mondta, hogy csapatját utoléri a legközelebbi állomáson.

— Igen, de ha utolérem, szembe allok velemert ettől a pillanattól honvéd vagyok!

— Derék! bravo! — kiáltott fel a vén huszár, a leány pedig kezét nyújtotta jegyesének:

— Jobb későn, mint soha, Kálmán! — mondá — meggyógyulnak a sebeim e kijelentéstől, mely ujra menyasszonyoddá tett . . .

Másnap reggel egy parasztkocsin egy halvány arcú, parasztruhába öltözött leány s egy sebesült honvéd-huszárőrmester hagyta el a magyar tabort. A kocsin után egy dőlczeg honvéd-közhuszár lovagolt.

Az volt Vedrey Kálmán, a volt uhlánus főhadnagy.

Ilyenek történtek akkor, mikor a magyar nők szívében a szabadság, függetlenség nemes eszméje felülkerekedett a szerelmen is.

V-1 Dossó.

főjegyzőt anyakönyvvezetőnek, Koszirovits Iván aljegyzőt pedig helyettesnek nevezi ki és nevezetteket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasság kötésnél való közreműködéssel is megbizta. A közkórház építése ügyében a miniszter rendelete alapján elhatározza a közgyűlés, hogy Seemayer János kir. tanácsos polgármester a városi főmérnök és két thb. tagból álló bizottságot küld ki, hogy a belügyminiszter ajánlata folytán a Nagy-Becskereken, különösen pedig Szolnokon épülő kórházakat tekintsék meg, jelentést tegyenek. A „Helios” mechanikai és elektrotechnikai iparrészvénytársasággal a város világitása céljából kötött szerződést a miniszterium nem hagyta jóvá, mert az a városra nézve felette terhes kikötéseket tartalmaz, részben pedig oly határozmányokat foglal magában, melyek igen lényeges félreértésekre szolgáltatnának alkalmat. „Helios”-nak tehát 10.000 frt. biztosítéka visszaadatik, és az ügy továbbvitelével az e tárgyban annak idejében kiküldött külön bizottság bizatik meg. Igen orvendetes határozatot hozott a közgyűlés a járdák aszfaltirozása ügyében, a mennyiben kimondotta a kényszer aszfaltirozást. Minden évben kitűznek bizonyos utcákat, a melyeken a háztulajdonosok kötelesek a járdát aszfaltiroztatni. A költségekhez a város bizonyos százalékkal hozzájárul. A magyar délkeleti vasútra megszavazott 100.000 forint a helybeli takarékpénztárból fogja felvenni a város. A magyar varmegyék és városok czimudisz munkára 250 frtot szavazott meg a közgyűlés.

Halálozás. Gyorgyevits Milan kedvelt kereskedőt ismét üldözi a sors. Kis fiát Andrét elvitte a gyilkoló difteritis.

A makadam aszfaltirozást a temesvári uton már részben befejezte a „Magyar aszfalt részvénytársaság”. A több mint 3000 négyzetméter területű utat pompasan megcsinálták. Jelenleg a városház utcában dolgoznak fokozott erővel. Az érdekes munkálatoknak sok a szemlélője. Fehértemplomból is járt itt egy nagyobb deputáció tanulmányozás céljából.

A verseczi őszi búcsúra tömérdek nép vándorol városunkba a múlt Péntek óta. A belvárosi és kápolnahegyi templomok reggeltől estig tomve vannak ajtatos hívekkel. A folyton szitáló eső azonban nagyon megzavarja a hegyre felrándulókat.

A társaskör bútorait és felszereléseit a múlt csütörtökön delután licitálták el az egy-let helyiségében. A bevétel több mint 400 forintot tett ki. Az adósságok törlesztése után a főrealiskolai stipendium javára még is marad körülbelül 200 frt.

Az alapítandó „Polgári Kaszinó” ügyei nagyon lassan haladnak előre. A múlt csütörtökön estére összehívott értekezleten alig jelent meg 4-5 ember, kik elhatározták, hogy aláírasi ivatek fognak kibocsátani. Ezzel egyidejűleg egy másik kaszinó előkészítésén is fáradozik egy jobbára hivatalnok és diplomás emberekből álló tarsaság.

A „Délvidéki Kárpát-Egyesület” f. hó 8-án tartotta meg évi rendes közgyűlését Német-Bogsanban, a természeti szépségek eme tárházában. A közgyűlésre nagy előkészületeket tettek s a rendezésre két bizottság alakult; az egyik Temesvároth, a másik pedig Német-Bogsanban szervezkedett azon célból, hogy az érkező vendégeknek ellátásáról és elszállásolásáról gondoskodják. A kirándulásban részt vettek: Deschan alispán, dr. Erdélyi K., Demko J., Várady A., Brunner F., Drexler A. és neje, Luncz A. és neje, Barát, Steiner F., Tilger N., Paul J. Dimitrievits Sz., Mayer J., dr. Kovacs G. és neje, Müller K., Gruber A., Milu P. és neje, Krajcsovics F., Szöllőssy F. neje és fia, Pfeiffer A., Bantille J., Ferenczy S., Keiter E., Uhrmann H., Bonn J., Katzer A., Jäger A., Szucs J., dr. Ehrenfest J. anyjával és nővérével, Palich J. és neje. A temesváriakon kívül nagyszámu idegen is csatkozott a kirándulókhöz, a kiket Német-Bogsanban Petheő János kir. tanácsos, posta- és távirda-igazgató egyesületi elnök fogadott és mutatott be a helyi rendezőknek, kiknek élen Knóthy Gyula főszolgabíró és Panajoth József állottak. Természetesen gondoskodva volt elegendő friss sörről is, melyet Panajoth sörfőzde-tulajdonos bocsájtott a vendégek rendelkezésére. A banketten több mint kétszázan vettek részt. A kaszinó nagyterme föl volt díszítve és megtelt az utolsó helyig. Petheő J. mondta az első tósztot O felségére. Utána Deschan Achil alispán köszöntötte fel az egyesületet, Petheő Krassó-Szörény varmegye főispánját, Jakabffy Imrét és Litsek Béla alispánt, dr. Erdélyi a bogsániakat, kiknek nevé-

ben Panajoth választott. A társaság bankett után folkerekedett s kirándult Bründelhez, a hol d. u. 5 órakor kezdetét vette a közgyűlés. Pethő megnyitóját után dr. Erdélyi K. egyleti főtitkár jelentése következett, melyben mindenekelőtt hálás megemlékezés tétetik az egyik távozó tisztviselőről, Weber Antal volt főtitkáról. A jelentésből kitűnik, hogy az év folyamán az együletbe lépett 27 tag, köztük egy alapító s a közgyűlés napján továbbá 19 új tag jelentkezett. Becker Otto az oraviczei alosztály elnöke jelentéséből kitűnik, hogy az alosztály 56 tagot számlál és faradhatlan buzglóködik. Luncz A. egyesületi pénztáros jelentése szerint a vagyoneleltár 1748 frt; pénztári maradvány 446 frt, 61 kr.; a bevétel 1162 frt. 86 kr. s a kiadás 716 frt. 25 kr. volt. A megejtett tisztújítás alkalmával Pethő János elnökké, dr. Erdélyi Károly főtitkár, Szőgyényi László és Gózsdu Elek alelnökké, Luncz Antal második titkára és egyszersmind egyesületi pénztárossá, dr. Welden B. ügyészre választott meg. Másnap a gyűlés tagjai 130-an s köztük 30 nő, a német-bogszáni vasolvasztónál találkoztak s onnan keskenyvágyu iparvonaton a Kolczán magaslatra vonultak. Reggeli után, melyet Lörincz S. szolgáltatt, a kirándulók két részre szakadtak s közülök mintegy 90-en Vaskő felé indultak, míg a társaság kisebb része a resczei bányatelep megtekintésére indult. Vaskőre Kriszten Dávid főerdész vezette a gyaloglokat, hol a község háza előtt elénekelték a Szózatot. Négy órányi erős gyaloglás után a társaság felérkezett a hegyek csucsainak legmagasabbikára, a remek fekvésű Danillára. Itt Przsyborski bányamérnök fogadta az érkezőket és pompás lakomát csapott, mi közben a zenekar hangversenyezett. Tösz után tösz mondott s Deschán Achil alispán beszédjét rendkívüli ékes versekbe foglalva rimkekben köszöntött fel a kedves hazurát és annak szeretetreméltó nejét. Töszotak még Kriszten főerdész, Szöllőssy Ida kisasszony, Pethő János, Panajoth Mihály, Pfeiffer Antal és Merkl Ede.

Tenyészallat díjazás. A temesvári gazdasági egyesület f. hó 22-én Verseczen tenyészallat díjazást rendez, melyre Versecz város 100 koronát, Temes vármegye 50 koronát és a temesvári gazdasági egyesület 200 koronát adott s így ezen díjazás alkalmából 350 korona kerül kiosztás alá. A mint értesülünk, a verseczi, fehértemplomi és dettai járasok községeiben nagyban készülnek a versenyen való résztvételre, s így reméljük, hogy a felhajtandó nagyszámú tenyészallat közül számos kiváló példány fog bemutatni.

Megszűnt hetilap. Nászulác Ódon facseti ügyvéd, ki szeptember 1-én „Délmagyar Híradó” címmel egy új hetilapot indított, mint-hogy lapjának nem tudott elegendő előfizetőket szerezni, a lap további kiadásának szándékától elállt.

Vörös családi dráma játszódott le a mult szombaton délben városunkban, melynek egyik áldozata már el is temetett, a másik áldozat pedig a kórházban kinlódik nehéz sebeiben. Borza Pal szegény favágó vagy husz esztendővel ezelőtt összeállott Kiss Sarával, csak pap nélkül, hogy az esketési költséget megtakarítsák. A gyerekek gomba módra szaporodtak, az asszony is sokat betegeskedett, nem tudott eleget keresni Borza uram, s a különben szorgalmas család véginségbe, nyomoruságba jutott. Józsviv emberek olykor olykor kiségették ugyan őket a bajból, de az csak ideig-óráig tartott, s az utóbbi időben már nagyon elkeseredett a családfő. A mult szombaton, midőn szegényes ebédjükhöz leültek, Borza uram odalopózkodott felesége háta megé s egy éles borotvával vagdalni kezdte az asszony torkát. A nagy sikoltozásra beszaladtak a házbéliek, a mikor erős kanyarintással saját torkát vagta keresztül a gazda. Annyi ereje azonban még volt, hogy beugrott a Mészits patakba és annak medrében egész az izraelita temetőig elment, a hol összerogyott. Mindkét nehéz sebesültet szállították a városi kórházba, hol Borza még ugyan azon nap meghalt. Eletpárja sebesülése szintén igen nehéz, de felgyógyulásához mégis van reményesség.

Öngyilkosság. Galancsik Viktor helybeli pénzügyőri fővigyázó f. hó 10-én éjjeli 1/2 órakor szolgálati fegyverével agyonlötötte magát a fináncz kaszárnnyában. Öngyilkossága okául szerencsétlen szerelmet emlegetnek.

Vetőmagvak. (Mauthner Ödon tudósítása.) Vöröslőhere. Külföldi tudósítások szerint Amerikában a kedvező időjárás következtében az árak hatványosan emelkedtek, de ez, úgy látszik, inkább

csak az üzlet befolyásolása végett gyártott hír és óvatosan kell fogadni, mert nálunk a termés nem oly jó, hogy csökkenő árártól kellene tartani, sőt ha a tényleges forgalom megkezdődik, inkább emelkedő irányzat várható. Luczerna. Az eddig csak néhány helyről beérkezett minták szerint jobbadán aprószemű mag, de az általános terméshez minőség tekintetében még nem lehet hozzászólni, mennyiségileg, mint már említettük, kevesebb luczernánk lesz mint tavaly volt. Téli búkkönyön, téli borsón és homokbúkkönyön kívül e héten biborherének és mustármagnak is jó kelendősége volt. Jegyzések nyersáruért 100 kilonként Budapesten: Őszi borsó 6.50 frt. őszi búkköny 8.— frt. Homokbúkköny 14—15 frt. Biborhere 18—20 frt.

Irodalom.

Uj idők. Herceg Ferencz lapja az „Uj Idők” legutóbbi számában szerencsés újítást rendszeresített meg, mikor gazdaság címmel olyan rovatot nyit, melyben az aktuális gazdasági kérdéseket röviden, de úgy tárgyalja, hogy azok teljesen meg vannak világítva. Azzal nyitja meg az új rovatot, hogy kimutatja a különbséget az új osztalysorsjáték és a régi lutri között. A szépirodalmi részen kívül, kiváló figyelmet érdemel a mindig változatos, vonzó Mindenféle-rovat, továbbá a sok szép és nagy részben szintén aktuális illusztráció. Az „Uj Idők” kiadóhivatala (Andrássy-ut 10. sz.) kívánatra bárkinek ingyen küld mutatványszámot.

Röptében a nagyvilág körül. E díszmű most beküldött 12-ik füzeté tulyomó részben a képzőművészet romeiki bemutatásának van szentelve. A Majna-Frankfurti Guttenberg-szobor nyitja meg a sorozatot, melyet Rafael sixtus Madonnájának fényképmásolata követ. A drezdai képtár koronája után a firenzei Palazzo Vecchio és egy burgundi bizarr alakú norvég templom, majd az 1830-diki júliusi torradalomban elesettek emlékére emelt nagyszerű, bronzból épült júliusi szobor fényképe, Velának nagyszerű szoborműve: „Napoleon utolsó nagjai Szt. Heléna szigetén” és Napoleon sírja a Hotel des Invalides aranyos kupolája alatt következnek. Ez a sír, mely százada legnagyobb lángelméjének maradványait őrzi hatalmas benyomást tesz a szemlélőre. A világ legkülönösebb épülete a moszkvai Szt. Basilus templom fényképe következik ezután az ő bámulatra méltó architektúrájával. E templomot Iván ezár építette, a ki az építés befejeztekor azt kérdezte az építészől, hogy tudna-e még egy ilyen építést? — „Igen” — felelt a kérdezett. „Istenemre, ezt nem fogod tenni” kiáltá Iván és azonnal lefejeztette. A hála borzasztó volt, de azért nem kevésbé hízog. — A következő kép egy kis tündérvilágot mutat be: a párisi nagy opera belsejét, melyhez, melyhez aranyozott szobraival, oszlopaival, óriási tükrivel, festményeivel és pompájával a világ egyetlen helyiségét sem lehet hasonlítani. Most egymást ismét három műalkotás bemutatása követi, a Raphael-féle tranziigráció, Dávid szobra Michel Angelotól és Murillo szeptőlten fogantatást című reneke, melynek eredetijét a Louvre salon carréjában őrzik. A következő fénykép a jeruzsálemi szent sir templomot mutatja majd Colorado egyik vadregényes tája, az ugynevezett szent kereszt hegy, a párisi Vendome oszlop, melyet 1200 osztrák és orosz ágyúból készítettek s mely reliefjein a nagy Napoleon tetteit örökíti meg. A füzet utolsó kepe a Niagara víz-esés fényképe, ez a fonséges természeti játéka, mely megígéző hatalommal ejti bámulatra a lelket. Ez a füzet is, mint a többi, vidékre küldve 35 kr-ért rendelhető meg az Egyetértés kiadóhivatalában Budapesten, mely előfizetéseket is elfogad az egész műre (16 füzet) 5 frt. 60 krral; 8 füzetre 2 frt. 80 krral; 4 füzetre 1 frt. 40 krral.

Nyilttér.

Henneberg-selyem csakis akkor feketei, ha közvetlen gyáramból rendelik — valód, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterként — sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. **postaber és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben.** Svajczba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Köszönetet

mond alulírott egylet a folyó hó 5-én tartott magyar műkedvelői szini előadásán közreműködött valamenyi tagnak, — de különösen Dajkovits István dr. úrnak, ez eszme megpendítése és faradhatlan keresztülviteleért, továbbá Jörg Endrené ő nagyságának, Thier Paula és Benedek Minka kisasszonyoknak önzetlen buzgó közreműködésükért, miáltal humán intézetünknek tekintélyes összeg jutott — a tisztajövedelem révén.

A verseczi önkéntes tűzoltó egylet nevében:

Bernátsky Alfréd,
segédtiszt.

Mazsary Rezső,
főparancsnok

Francia nyelvi tanfolyam.

Van szerencsém tudatni a nagyérdemű közönséggel, hogy a francia nyelvből könnyen érthető modorban, igen mérsékelt árak mellett tanítást adok.

Thielen Róza,

örnagya leánya Hernalsból, — uri utca 25. sz.

6284. sz. — 1895.

Hirdetmény.

A gyermekek vallásáról szóló 1894. évi XXXII. t. cz. f. é. október hó 1-én hatályba lépő, a vallás- és közoktatásügyi miniszternek a keresztelési bizonylatok kölcsönös megküldése tárgyában 1890. évi február hó 26-án 10.086. sz. a. kiadott rendelete 1895. évi október 1. napján egész terjedelmében hatályát veszti. A vallás- és közoktatásügyi miniszternek 1875. évi január hó 13-án 563. sz. alatt kiadott körrendelete értelmében azok, a kik a bevett vagy törvényesen elismert vallásfelekezetek egyikéhez sem tartoznak, gyermekeik vallása és nevelése tekintetében is azon vallásfelekezet hűveinek tekintendők, a melyhez azelőtt tartoztak.

A bevett, vagy törvényesen elismert különböző vallásfelekezetekhez tartozó házassulónak gyermekeik vallására vonatkozó megegyezése a polgármester vagy kir. közjegyző előtt a házassulók által személyesen, vagy különös meghatalmazottjaik által jelentendő ki, mely utóbbiak közjegyzőileg vagy bíróságilag hitelesített meghatalmazást kötelesek felmutatni. A gyermekek vallására vonatkozólag megkötött megegyezés az 1894. évi XXXII. t. cz. 3. §-a értelmében később csak az esetben változtatható meg, ha a különböző vallású felek közül valamelyik a másik házastárs vallására tér át, vagy, hogy e házasság egyvallásuak házasságává válik.

Ha ez esetben a házasságból született, az a gyermek, a ki a 7-ik életévét már túlhaladta, de a 18-ik életévét még be nem töltötte, az 1894. XXXII. t. cz. 3. és 4-ik §-ai értelmében a szülőknek most már közös vallására kíván át-írti: ez csak a gyámhatóság bejegyzése mellett történhetik meg.

A szülők megegyezésének hiánya esetén a gyermekek szülők vallását nemök szerint követik, illetve abban neveltetnek, a mennyiben ez a vallás a bevettek vagy törvényesen elismertek közé tartozik.

Verseczen, 1895. szeptember hó 1-én.

Polgármester helyett:

Weifert Károly,
főjegyző.

Hirdetmény.

A születéseknek és halálozásoknak az állami anyakönyvvezetőnél való bejelentése tárgyában.

I. Bejelentési kötelezettség.

A születéseket és halálozásokat folyó évi október hó 1-től kezdve az állami anyakönyvvezetőnél kell bejelenteni. Minden születés és halálozás azonnal állami anyakönyvvezetőnél jelentendő be, kinek kerületében előfordult. Vasuton, hajón történt születés és halálozás a kiszállás illetőleg kiszállítás helyén illetékes anyakönyvvezetőnél jelentendő be.

Minden születés legkésőbb a születéstől számított egy hét alatt jeleendő be. Halva születettek vagy szülés közben elhaltak legkésőbb a születést illetőleg elhalálozást követő legközelebbi hétköznapon jelentendők be.

Minden halálozást legkésőbb a legközelebbi hétköznapon jelentendő be.

A születés bejelentésére fokozatosan az alábbi sorrend szerint kötelesek:

- a) a törvényes atya;
- b) a születésnél közreműködött bába;
- c) a születésnél segédkezett orvos;
- d) mindazok, a kik a születésnél jelen voltak;
- e) az, kinek lakásában a születés történt. Ezenkívül a bejelentésre kötelezett;
- f) az anya, mihelyt erre már képes.

A halálozást bejelentésére fokozatosan kötelesek:

1) a családfő; 2) a családtagok; 3) az a kinek lakásában a halálozást történt; 4) a háztulajdonos, ha a házban lakik. A bejelentéskor a halottkém által kiállított halottvizsgálati bizonyítvány felmutatandó.

Ugy a születés mint a halálozást bejelentésére a sorrendben utóbb nevezettek csak akkor kötelesek, ha megelőző kötelezett vagy nincs, vagy pedig a bejelentés megtételében akadályozva van. A bejelentés szóbeli, és a bejelentésre kötelezett vagy annak megbízásából más oly egyén által teljesítendő, ki a születésről illetőleg halálozástól közvetlen tudomással bír.

Szüllházakban, kórházakban, letartóztatási intézetekben, dologházakban, laktanyákban vagy egyéb polgári vagy katonai közintézetekben történt születések illetőleg halálozások bejelentése az intézet előjáróságának kizárólagos kötelezettsége képezi. — Az állami anyakönyvvezetőnél azokat a születéseket és halálozásokat is be kell jelenteni, melyek f. évi október hó 1. napja előtt történtek ugyan, azonban október hó 1-eig a felekezeti anyakönyvbe be nem jegyeztettek.

A ki újszülött gyermeket talál, köteles erről lehetőleg azonnal, de legkésőbb a következő napon a rendőrkapitányi hivatalnál jelentést tenni.

II. Büntető határozmány.

A bejelentésre kötelezett, ki a bejelentést a megszabott határidőben nem teljesíti, vagy a ki tudva valótlan bejelentést tesz, amennyiben cselekménye súlyosabb beszámítás alá nem esik, kihágást követ el és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettetik.

Az anyakönyvvezető hivatalos helyisége: város-háza I. emelet, 4. sz.

Verseczen, 1895. évi augusztus hó 27-én.

Kir. tanácsos polgármester helyett:

Weifert, főjegyző.

Az államilag engedélyezett Magyar osztálysorsjáték

I. osztályu nyeremények.
Huzás 1895. október 16—19-ig.

	korona	korona
1 nyeremény	80000	= 80000
1 »	60000	= 60000
1 »	40000	= 40000
1 »	30000	= 30000
1 »	20000	= 20000
1 »	15000	= 15000
1 »	10000	= 10000
2 »	8000	= 16000
8 »	4000	= 32000
10 »	2000	= 20000
13 »	1000	= 13000
100 »	400	= 40000
860 »	200	= 172000
9000 »	80	= 720000

10000 nyeremény összesen 1268000

AZ I. OSZTÁLYU SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	sorsjegy
40.—	4.—	2.—	korona

az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából.
Kibocsátás 100000 sorsjegy
31,499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizettetnek ki. A huzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben:

1.000,000

korona.

Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályu nyeremények.
Huzás 1895. december 6—14-ig.

	korona	korona
1 jutalom	600000	= 600000
1 »	400000	= 400000
1 »	200000	= 200000
1 »	100000	= 100000
1 »	50000	= 50000
2 »	20000	= 40000
2 »	15000	= 30000
4 »	10000	= 40000
10 »	8000	= 80000
27 »	6000	= 162000
100 »	2000	= 200000
200 »	1000	= 200000
1150 »	200	= 230000
20000 »	100	= 2000000

E 49 nyeremény közül az utoljára kihuzott kapja a 600000 korona díjat

21499 nyeremény és jutalom 4332000

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	sorsjegy
80.—	8.—	4.—	korona.

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. augusztus hóban.

Andrássy-ut 5. szám.

Magyar osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sürgöny-czim: Magyarlottó Budapest — Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők

Első államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten, 100,009 sorsjegy

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal.

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Első huzás 1895. október 16—19-ig BUDAPESTEN.

Eszerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az első osztály részére

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	korona
40.—	20.—	8.—	4.—	2.—	korona

eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényes

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	korona.
80.—	40.—	16.—	8.—	4.—	korona.

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihuzatnak, egyszersmind a nyereménnyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizettetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, **Budapest,**
szervita-tér 3-

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-czim: LOTTOHEINTZE Budapest. — Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

Lottogyűjtődék, viszont elárusítók és ügynökök mindenhol felállíttatnak.

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása. Versecz.